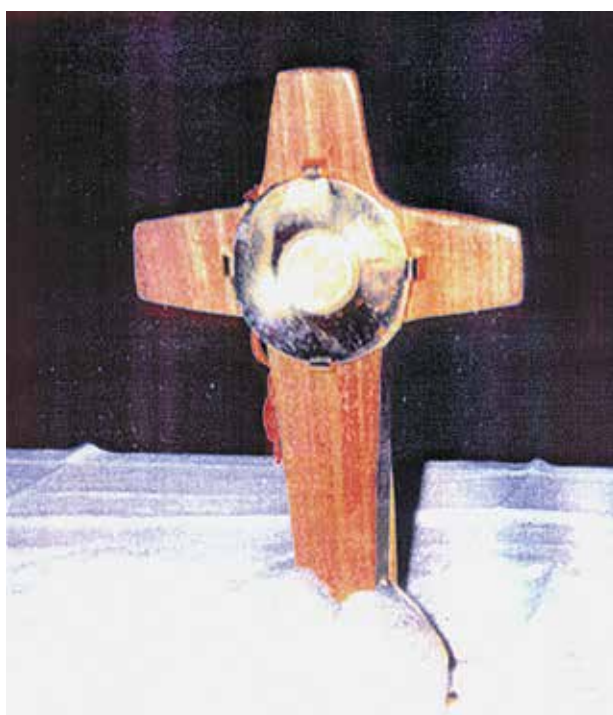

Rok 1975 Proboszcz kościoła Świętego Piotra pokazuje Hostię z 1254 roku

Zewnętrzna fasada kościoła Świętego Piotra w Douai

Monstrancja, w której przechowywana jest Relikwia Cudownej Hostii

Figura Matki Bożej w Douai

Tabernakulum, w którym przechowywana jest Cudowna Hostia

W dniu Wielkiejnocy w 1254 roku, w kościele Świętego Amato w Douai, pewien ksiądz, udzielając Komunii świętej, upuścił na ziemię konsekrowaną Hostię. Natychmiast uklęknął, by ją podnieść, lecz nagle Hostia sama uniosła się w górę i spoczęła na puryfikaterze. Niedługo później, w jej miejscu pojawiło się piękne Dzieciątko, a wszyscy wierni zebrani w kościele mogli kontemplować nadzwyczajny cud. Wieści o tym wydarzeniu bardzo szybko się rozeszły i Biskup Cambrai, Thomas de Cantimpré, udał się niezwłocznie do Douai, by osobiście je potwierdzić. Z całą pewnością już w roku 1356, tj. wiek po ukazaniu, każdego roku celebrowano w Wielką Środę święto upamiętniające Cud Przenajświętszego

Sakramentu, a zgodnie z zapisami dokumentu zaświadczonego to wydarzenie, zwyczaj ten istniał już od dawna. Drogocenna Relikwia Cudu była przechowywana i czczona aż do Rewolucji, po czym na wiele lat ślad po niej zaginął. W październiku 1854 roku, proboszcz kościoła Św. Piotra w Douai odkrył przypadkowo pod Chrystusem znajdującym się na ołtarzu zmarłych, drewnianą skrzyneczkę, a w jej wnętrzu znajdowała się mała Hostia, nadal biała, lecz jej brzegi były uszkodzone. List napisany po łacinie zaświadcza, "Ja, niżej podpisany, kanonik znamienitego kościoła kolegiackiego Świętego Amato, poświadczam autentyczność Hostii Świętego Cudu, którą uratowałem przed zagrażającym niebezpieczeństwem profanacji i którą udało mi się odebrać. Złożyłem ją w tym cyborium i dołączyłem

pisemne świadectwo sporządzone przeze mnie dla wiernych, którzy ją odnajdą. (5 stycznia 1793 r.)".